

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a vyhlásil za prípustnú námietku založenú na španielskej ochrannej známke č. 2348110 v triede 42 medzinárodnej nomenklatúry, ktorá má prednosť a ktorej majiteľom je Ramón Guiral Broto,
- po vyhlásení uvedenej námietky za prípustnú potvrdil rozhodnutie námietkového oddelenia v tom zmysle, že zamietne prihlášku ochrannej známky Spoločenstva CAFÉ DEL SOL č. 006104608 pre „služby zabezpečujúce stravovanie a nápoje, dočasné bývanie“ v triede 43 medzinárodnej nomenklatúry, podanú nemeckou obchodnou spoločnosťou Gastro & Soul GmbH, alebo pokiaľ na to Všeobecný súd nemá právomoc, vrátil vec odvolaciemu senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu a požiadal ho, aby považoval námietku za prípustnú,
- pripustil ako dôkazy okrem dôkazov predložených v rámci správneho konania aj dokumenty priložené k tejto žalobe pod číslom 1 až 4, ktoré sú uvedené v zozname príloh pripojenom k žalobe.

Uvádzané žalobné dôvody

- odvolací senát rozhodol v napadnutom rozhodnutí *ultra petita*, keďže žalobca neuviedol neprípustnosť námietky medzi odvolacími dôvodmi,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 25. septembra 2015 – Bank Refah Kargarán/Rada

(Vec T-552/15)

(2015/C 398/74)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bank Refah Kargarán (Teherán, Irán) (v zastúpení: J.-M. Thouvenin, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd rozhodol:

- že Rada Európskej únie tým, že prijala a udržiava v platnosti a účinnosti reštriktívne opatrenia proti BRK, zrušené rozsudkom Všeobecného súdu zo 6. septembra 2013 (vec T-25/11), založila mimozmluvnú zodpovednosť Európskej únie,
- že v dôsledku toho je Európska únia povinná nahradiť škodu, ktorá z toho vyplýva pre žalobkyňu,
- že vecná škoda vznikla vo výške 68 651 318 eur, k čomu treba pripočítať úroky v zákonnej výške a akúkoľvek ďalšiu opodstatnenú čiastku,

- že nehmotná ujma vznikla vo výške 52 547 415 eur, k čomu treba pripočítať úroky v zákonnej výške a akúkoľvek ďalšiu opodstatnenú čiastku,
- subsidiárne, aby všetky sumy požadované z dôvodu nehmotnej ujmy alebo ich časti boli považované za vychádzajúce z vecnej škody a boli vyčíslené z tohto dôvodu, a
- že Rada je povinná nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť dôvodov, z ktorých dva sa týkajú založenia mimozmluvnej zodpovednosti Európskej únie a tri sa týkajú ujmy spôsobenej v dôsledku nezákonnosti, ktorej sa dopustila Rada Európskej únie.

- O založení mimozmluvnej zodpovednosti Európskej únie
 1. Prvý dôvod je založený na nezákonnom správaní vytykanom Rade (prijatie a udržiavanie v platnosti a účinnosti zmrazenia finančných prostriedkov žalobkyne), riadne konštatovanom v rozsudku zo 6. septembra 2013, Bank Refah Kargaran/Rada, T-24/11, Zb., EU:T:2013:403.
 2. Druhý dôvod je založený na skutočnosti, že nezákonnosť, ktorej sa dopustila Komisia, je dostatočne závažným porušením právnych noriem, ktorých cieľom je priznanie práv jednotlivcom.
- O ujme vyplývajúcej z nezákonnosti, ktorej sa dopustila Rada Európskej únie
 3. Tretí dôvod je založený na ukončení činnosti žalobkyne vo vzťahu k inštitúciám nachádzajúcim sa v Európskej únii z dôvodu zmrazenia jej finančných prostriedkov.
 4. Štvrtý dôvod je založený na ušlom zisku v dôsledku zablokovania úverových rámcov.
 5. Piaty dôvod je založený na nehmotnej ujme.

Žaloba podaná 25. septembra 2015 – Export Development Bank of Iran/Rada

(Vec T-553/15)

(2015/C 398/75)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Export Development Bank of Iran (Teherán, Irán) (v zastúpení: J. M. Thouvenin, advokát)

Žalovaná: Rade Európskej únie